

Link do produktu: <https://biurowe-zakupy.pl/farba-tempra-koh-i-noor-w-tubie-6-k-162547-p-181787.html>

Farba Tempra KOH-I-NOOR w tubie 6 k. 162547

Cena brutto	20,60 zł
Cena netto	16,75 zł
Czas wysyłki	24 godziny
Symbol SKU	FA 5390
Kod producenta	162547
Kod EAN	8593540015129

Opis produktu

- Farba w tubie
- Pojemność 16ml.
- Ilość kolorów w opakowaniu 6

Historia i stosowanie farb Tempra

Farby TEMPRY były stosowane do malowania Greckich i Egipskich mumii w okresie Ptolemejskim, kiedy przy użyciu wosku lub farb temperowych malowano wielokolorowe i bardzo realistyczne portrety zmarłych, wykonywane na drewnianych tablicach.Połączenie żółtka wraz z gumą arabską było znane już w Średniowieczu. Miksturę tą wykorzystywano do pisania na pergaminach. W THE STRASBOURG MANUSCRIPT – średniowiecznym traktacie o sztuce – możemy znaleźć wskazówki dotyczące przygotowania farb o podobnej konsystencji.

Technika malowania farbami temperowymi z użyciem żółtka była popularna w europejskim malarstwie od XVw. Szczególnie często stosowana do podmalówek, które później pokrywano farbami olejnymi. Podmalówki były bardzo często monochromatyczne, dopiero później nakładane farby nadawały obrazom wyrafinowane kolory. Optyczne efekty każdej indywidualnej, nakładanej warstwy, ich bogatość koloru oraz finezyjność, które pojawiają się od pociągnięć pędzla są charakterystyczne dla najznakomitszych dzieł sztuki malowanych tą techniką. Podmalówki malowane farbami temperowymi schły szybko i dlatego pozwalały na szybkie malowanie kolejnych warstw. Barwne, lśniące kolory farb olejnych nakładane na farby temperowe, powodowały kompletnie jednolity efekt. Jest to widoczne na wielu obrazach z tego okresu. Na przykład, Leonardo da Vinci, aby namalować Ostatnią Wieczernę spokojnie i bez przerywania, używał nowej techniki, która później okazała się fatalna dla jego pracy. Powszechnie stosowana wówczas technika malowania ścian (freski) wymagała szybkości. Leonardo eksperymentował z farbami temperowymi, których skład bazował na żółtku i białku jajka. Aplikował bazę z kleju i gipsu na ściany refektarzu. Pierwsze błędy w stosowaniu pojawiły się 20 lat po namalowaniu obrazu. Różne kombinacje temperowych i olejnych farb wiodły jednak do wielu spekulacji na temat metod malarskich i usprawnień, które zmieniały się w zależności od malarza. Niektóre próby w historii jawią się jako niewłaściwe, inne odwrotnie, są mile widziane. Użycie temperowych farb w mokrej olejnej glazurze jest wykorzystywane z sukcesem do dnia dzisiejszego.

Charakterystyka

Farby temperowe są farbami wodnymi, w których pigmenty są związane z olejną emulsją. Bazą farb temperowych KOH-I-NOOR HARDTMUTH są perfekcyjnie rozproszone i rozproszone w emulsji organiczne oraz nieorganiczne pigmenty odpowiedniego oleju oraz ziołowa substancja wiążąca, rozpuszczająca się w wodzie. Sproszkowana kreda jest używana jako wypełniacz. Farby zawierają także krzemionkę amorficzną usprawniającą jej właściwości oraz światło-odporność. Farby

temperowe są łatwo rozpuszczalne w wodzie. Nie zostawiają śladów po pociągnięciu pędzla. Mogą być łatwo mieszane ze sobą i posiadają możliwość rozpuszczania zaschniętych już warstw. Pozwalają na ostre pociągnięcia pędzla, przy czym łączą się lepiej niż farby olejne. W porównaniu do farb olejnych wysychają w wydatnie szybszym czasie – natychmiast po wyparowaniu wody. Są odpowiednie również dla doświadczonych artystów.

Farby temperowe przodują w bogatości koloru, światło-odporności oraz połysk. Cechy jakościowe (przeźroczystość, światło-odporność, kolor) są wskazane na naklejce każdej indywidualnej tubki farby. Farby należy przechowywać w temperaturze pokojowej, chronić od mrozu i gorąca.